

15de JAARGANG, NR. 276
17 APRIL 2017

IN DIT NUMMER:

1 NIEUWS

5 JAZZ OP PAPIER

6 JAZZ OP DE PLAAT

Baars-Henneman, Bravo Big Band,
 Fabulous Jets, Raad van Toezicht,
 Somi, Lorrèn, Tim Finoulst, MJO,
 Simone Honijk, John Stein e.a.

15 JAZZ OP DE PLANKEN

ICP Orkest en Marcel Worms.

EN VERDER:

17 New York Calling (R. Plaatsman)

18 Bestsellers en tips Jazzcenter

19 Monks en Les Liaisons Dangereuses
 (B. Ijpma)

JAZZFLITS 277 KOMT 1 MEI UIT

JAZZNIEUWS

**Saxofonist Donny McCaslin
 wint Paul Acket Award**

Saxofonist Donny McCaslin is de winnaar van de Paul Acket Award 2017. "2017 is Donny's jaar en dat is zeer verdiend", aldus jurylid Maurin Auxéméry van Festival International de Jazz de Montréal. "De kern van zijn werk is inventiviteit. Zijn avontuurlijke geest en ongelooflijke controle over zijn instrument maken deze saxofonist een van de belangrijkste muzikanten van zijn generatie. Ik ben blij dat hij dankzij zijn samenwerking met Bowie in de volle aandacht kwam te staan." De Paul Acket Award wordt jaarlijks uitgereikt op het North Sea Jazz Festival aan een artiest die een bredere publieke erkenning verdient voor zijn buitengewone muzikale kwaliteit. McCaslin neemt de prijs zondag 9 juli in ontvangst, tijdens een optreden op het festival in Rotterdam.

Al Di Meola op Jazz in Duketown

Gitarist Al Di Meola treedt 3 juni op tijdens Jazz in Duketown. Dezelfde dag zal ook bassist Ben Williams' Sound Effect, met saxofonist Marcus Strickland, tijdens het gratis te bezoeken festival optreden. Eerder werd al de komst van het Joshua Redman Trio, Sons of Kemet en zangeres China Moses aangekondigd. Ook een kwartet met saxofonist Benjamin Herman, pianist Peter Beets, contrabassist Ruud Jacobs en drummer Han Bennink zal optreden. Jazz in Duketown is het grootste gratis jazzfestival van Nederland en vindt in het Pinksterweekend in Den Bosch voor de 44ste keer plaats. Het trekt jaarlijks zo'n 150.000 bezoekers.

ia77

JazzFlits

ONAFHANKELIJK JAZZPERIODIEK SINDS 2003

DAAHOUD SALIM 5-TET WINT B-JAZZ CONTEST

Daahoud Salim Quintet. (Persfoto)

Het Spaanse Daahoud Salim Quintet, dat bestaat uit (oud-)studenten van het Conservatorium van Amsterdam, heeft 25 maart in Leuven de B-Jazz Contest gewonnen. De internationale jury hoorde 'uitstekende arrangementen, goede techniek en speelplezier' bij het vijftal.

De andere finalisten waren Marithé Van der Aa Quartet, Vittorio Solimene Trio, Hoera., Phil Meadows Project en uit Nederland het Sebastiaan van Bavel Trio. De deelnemers werden gekozen uit ruim honderd inschrijvingen. De winnende formatie (Daahoud Salim, piano; Bruno Calvo, trompet; Pablo Martinez, trombone; Hendrik Muller, bas en Sun-Mi Hong, drums) kreeg ook de 'Sabam for Culture' voor hun uitvoering van de verplichte compositie 'Vertigo of the fish'. Die werd speciaal voor de gelegenheid geschreven door Antoine Pierre. Hij kwam als beste uit de bus in de B-Jazz Composition Contest 2017. De B-Jazz Contest, ooit Jazz Hoeilaart geheten, vond dit jaar voor de 38ste keer plaats en was onderdeel van het jazzfestival Leuven.

NIEUWS

Jazzmozaïek Award voor bassist Nicolas Thys

Bassist Nicolas Thys heeft 26 maart tijdens Leuven Jazz de Jazzmozaïek Award 2017 in ontvangst genomen. De prijs wordt jaarlijks uitgereikt aan een Belgische muzikant die zich onderscheidt door 'verbreding, verjonging en vernieuwing' en is een initiatief van de redactie van het Vlaamse blad Jazzmozaïek. Nicolas Thys (49) is onder meer betrokken bij TaxiWars (met Tom Barman), James & Black, Kris Defoort Poet Society, TNN (met Nathalie Lories en Tineke Postma) en Free Three (met Teun Verbruggen). Eerdere winnaars waren Frank Vaganée (2011), Kris Defoort (2012), Teun Verbruggen (2013), Bert Joris (2014), Bart Maris (2015) en Robin Verheyen (2016).

Liberati Quartet wint Erasmus Jazz Prijs 2017

Het Liberati Quartet (Edoardo Liberati (gt), Jesse Schilderink (ts), Jurriaan de Kok (b) en Denis Baeten (d)) heeft 26 maart in De Doelen in Rotterdam de Erasmus Jazz Prijs 2017 gewonnen. Aan deze prijs voor het beste jazzensemble van Codarts Rotterdam is een bedrag verbonden van 2.500 euro. De jury – Joost Patočka, Sigrid Paans en Marike van Dijk – noemt de groep 'totaal eigen' en prijst deze om 'de geweldige composities, goeie show en het speelplezier'. Bassist Johannes Fend kreeg de prijs voor beste solist. De Erasmus Jazz Prijs is 22 jaar geleden in het leven geroepen om de loopbaan van jong jazztalent een duw in de rug te geven. Eerdere winnaars waren onder anderen trompettist Jan van Duiker, saxofonist Bart Wirtz, trombonist Louk Boudesteijn en drummer Mark Schilders.

Voortbestaan NEA Jazzmasters onzeker

De jaarlijkse benoeming van een aantal NEA Jazz Masters wordt bedreigd. President Trump wil de bijdrage aan de National Endowment for the Arts (NEA) stopzetten en daarmee zou ook dit prestigieuze eerbetoon aan nog levende jazzgroten na 35 jaar komen te vervallen. Of Trump zijn zin krijgt is onzeker, omdat een aantal Republikeinse leden van het Congres zijn voornemen vooralsnog niet wil ondersteunen. De NEA bestaat sinds 1965 en is een agentschap van de federale Amerikaanse overheid. De organisatie ondersteunt culturele projecten.

PODIA

UTRECHTSE CULTURELE ZONDAG MET ODE AAN JAZZKELDER PERSEPOLIS

Het Staffan Abeleen Quintet eind 1962 in Persepolis. (Persfoto)

Op de Utrechtse Culturele Zondag van 23 april wordt een eerbetoon gebracht aan het voormalige plaatselijke jazzpodium Persepolis. Dat opende op initiatief van Guus van Biela en Jaap van de Klomp in januari 1959 de deuren en werd al snel een succes. De Persepolis-middag start om 13.45 uur en vindt plaats in In De Ruimte (IDR).

Een stroom van Nederlandse en internationale jazzmuzikanten vond in de tien jaar van het bestaan de weg naar de Utrechtse jazzkelder. De gebroeders Jacobs, zangeres Rita Reys, drummer Han Bennink, de saxofonisten Dexter Gordon, Johnny Griffin en trompettist Donald Byrd traden er ooit op. Aan het eind van de jaren zestig viel het doek door de opkomst van de popmuziek. Het eerbetoon wordt gepresenteerd door Hans Mantel en eregast is Jaap van de Klomp. Ack van Rooijen (bugel), Rein de Graaff (piano), Ernst Glerum (bas), Han Bennink (drums), alsmede het ICP Octet treden op. Verder brengen Ad Colen (saxofoon), Wim Bronnenberg (gitaar), Wiros Mahieu (bas) en Bob Roos (drums) een eerbetoon aan saxofonist Wayne Shorter.

CHICK COREA ARTIST IN RESIDENCE TIJDENS KOMENDE NORTH SEA JAZZ FESTIVAL

Toetsenist Chick Corea is de 'artist in residence' tijdens het komende North Sea Jazz Festival. Hij zal in drie projecten te horen zijn. Het North Sea Jazz Festival is dit jaar op 7, 8 en 9 juli in het Rotterdamse Ahoy. De kaarten verkopen dit jaar in sneltreinvaart.

Corea treedt 7 juli met zijn Elektrik Band op (Frank Gambale (g), Eric Marienthal (sax), Dave Weckl (d) en Nathan East (b)). Op zaterdag speelt hij in duo met banjospeler Béla Fleck. Dit is de eerste keer dat zij samen in Nederland te zien zijn. Zondag treedt Corea op met het Noorse Trondheim Jazz Orchestra. De belangstelling voor festivalkaarten is dit jaar enorm. "Het gaat nóg weer harder dan vorig jaar. En toen liep het al storm", aldus Junior van der Stel van organisator Mojo op 28 maart in het AD. Inmiddels zijn alle reguliere kaarten voor het komende festival verkocht. Wel zijn er nog speciale arrangementen te koop.

Wayne Shorter Quartet. (Persfoto)

Ook Wayne Shorter, McCoy Tyner en Kamasi Washington op Gent Jazz

Eind maart is een aantal nieuwe namen van het komende Gent Jazz Festival bekendgemaakt. Op 8 juli komen het Wayne Shorter Quartet met het Casco Phil Orkest, het McCoy Tyner Trio met Geri Allen & Craig Taborn, BassDrumBone en Tomasz Stańko/Enrico Rava Quintet naar hartje Gent. Voor 13 juli zijn onder anderen saxofonist Kamasi Washington en Robert Glasper Experiment aan het programma toegevoegd. Eerder al werden toetsenist Herbie Hancock, bassist Christain McBride en trompettist Christian Scott aTunde Adjuah aangekondigd. Het festival vindt van 6 tot en met 15 juli plaats op de Bijlokesite in Gent.

International Jazz Day

Havana Global Host City tijdens International Jazz Day 2017

Havana is tijdens de 7de International Jazz Day (30 april) Global Host City. Op de dag, een initiatief van VN-organisatie Unesco, zijn door lokale initiatiefnemers wereldwijd jazzconcerten en -festivals georganiseerd. Op het hoofdpodium in Cuba vindt een All-Star Global Concert plaats met onder anderen de trompettisten Ambrose Akinmusire en Till Brönner, toetsenist Herbie Hancock en zanger Kurt Elling. In Nederland is onder meer het optreden van pianist Aaron Parks in het Bimhuis (Amsterdam) van het predicaat 'International Jazz Day' voorzien. Osaka, Parijs en Istanboel waren eerder Global Host City, evenals vorig jaar Washington. Toen was het All-Star Concert gesitueerd in het Witte Huis en waren president Obama en zijn vrouw aanwezig.

METROPOLE ORKEST BIG BAND EERT MONK

In oktober zal de Metropole Orkest Big Band in vier concerten een ode brengen aan pianist-componist Thelonious Monk. Hij werd in 2017 honderd jaar geleden geboren. Het orkest zal onder leiding staan van de Japanse dirigente-componiste Miho Hazama.

Zij kwam met het idee voor dit eerbetoon. "Monk schreef simpele melodieën maar voegde daar hele inventieve harmonieën aan toe. Zijn solo-opnames bieden een mooie basis om interessante bigbandarrangementen te schrijven", aldus Hazama op de website van het orkest. "Het is het enige professionele symfonische jazzorkest dat een geraffineerde sound heeft en ook emotie over kan brengen door middel van 'groove'. Het is ook goed dat het orkest jazzerfgoed levend weet te houden." De concerten zijn in Hilversum, Amsterdam, Rotterdam en 's-Hertogenbosch.

PRIJZEN

NEW SCHOOL IMPROVISATION ENSEMBLE WINT KEEP AN EYE INTERNATIONAL JAZZ AWARD

Het New School Improvisation Ensemble uit New York heeft op 30 maart in het Bimhuis (Amsterdam) de Keep an Eye International Jazz Award 2017 gewonnen. Op plek twee eindigde het Casares Brothers Trio, studenten van het Conservatorium van Amsterdam. Het Hardvoesh Thoralfson Trio uit Berlijn kreeg de aanmoedigingsprijs.

Dit jaar waren studenten van The New School (New York), de Royal Academy of Music (London), het Jazz-Instituut (Berlin), de University of Southern California (Los Angeles) en het Conservatorium van Amsterdam in de race. De Keep an Eye International Jazz Award wordt jaarlijks in Amsterdam uitgereikt.

De deelnemende conservatoria verschillen van jaar tot jaar, alleen Amsterdam doet elk jaar mee. Musici en docenten jureren. Naast geldprijzen vallen ook de financiering van een cd en optredens de winnaars ten deel.

OVERIG

FILM OVER LEE MORGAN IN VS IN PREMIÈRE

Onder de titel 'I called him Morgan' is eind maart in de VS een documentairefilm over het leven van trompettist Lee Morgan in première gegaan. Morgan werd in 1972 op 33-jarige leeftijd door zijn vrouw Helen in een New Yorkse jazzclub doodgeschoten. Zij komt in de film ook aan het woord.

Helen Morgan was in de club om haar man een pistool te brengen. Lee Morgan had haar dat gevraagd, zodat hij een ruzie met een drugsdealer kon beslechten. Toen Helen hem met een andere vrouw zag praten, vermoedde ze overspel en schoot ze hem neer. Lee Morgan is een icoon van de hardbop. Hij speelde onder meer in de Jazz Messengers van Art Blakey en maakte tientallen platen onder eigen naam voor Blue Note, waaronder 'The Cooker', 'The Sidewinder' en 'Tom Cat'. De film bevat archiefbeelden, interviews en muziek. 'It is a stirring tribute to two unique personalities and the music that brought them together', aldus een tekst op de website van de film. De film is gemaakt door de Zweedse filmmaker Kasper Collin, die eerder een film over saxofonist Albert Ayler uitbracht. In een recensie in de Britse krant The Guardian kreeg de film vijf sterren.

Trailer: <https://www.youtube.com/watch?v=yxLByThNvWU>

Wynton Marsalis veroordeelt Trumps bezuiniging op kunst

Trompettist Wynton Marsalis is fel gekant tegen de door president Trump in maart aangekondigde bezuinigingen op de kunsten. "When we tell people our arts are not important, our wisdom is not important, we're preparing our public to be more ignorant so that we can exploit them more", zo zei hij 3 april in het televisieprogramma CBS This Morning. "It's not just painful, it's ignorant."

Drummer Louis Hayes maakt Blue Note-debuut als leider

Als begeleider is drummer Louis Hayes op tal van Blue Note-platen te horen. Nooit eerder maakte hij daar echter een album als leider. In het jaar dat hij 80 wordt, komt het er dan toch nog van. Op 5 mei verschijnt 'Serenade For Horace', een eerbetoon aan pianist Horace Silver, bij wie Hayes eind jaren vijftig speelde.

Franse filmsoundtrack van Monk voor het eerst op plaat uitgebracht

In juli 1959 nam pianist Thelonious Monk in New York een aantal van zijn stukken nog eens op voor de soundtrack van de film 'Les Liaisons Dangereuses 1960' van regisseur Roger Vadim. Er werden solo, trio- en kwartetstukken vastgelegd met saxofonist Charlie Rouse, bassist Sam Jones, drummer Art Taylor en als gast de Franse saxofonist Barney Wilen. De muziek werd tot nu toe nooit op plaat uitgebracht. Onder de titel 'Thelonious Monk: Les Liaisons Dangereuses 1960' gebeurt dit nu alsnog op vinyl (eind april op dubbelelpee) en cd (medio mei).

(zie ook pagina 19 van deze Jazzflits)

ERIC INEKE KONINKLIJK ONDERSCHIEDEN

Loco-burgemeester Kukenheim spelt Ineke de onderscheiding op. (Foto: Jurjen Donkers)

Drummer Eric Ineke is verheven in de Orde van Oranje-Nassau. Hij ontving de Koninklijke onderscheiding op 1 april, zijn zeventigste verjaardag, in het Bimhuis in Amsterdam. Daar vierde Ineke 's avonds zijn verjaardag onder het motto 'Bebop en beyond'. Onder meer zijn eigen JazzXpress trad op.

De onderscheiding werd de geboren Haarlemmer uitgereikt door loco-burgemeester Simone Kukenheim van Amsterdam. Ook kreeg Eric Ineke die avond van Cees Schrama het eerste exemplaar van zijn nieuwe cd 'Let There Be Life And Laughter'. Bij de JazzXpress trad saxofoniste Tineke Postma als speciale gast op. Daarna was het de beurt aan het Rein de Graaff Trio, waar Ineke al decennialang Amerikaanse jazzgrootheden mee begeleidt, en dat voor de gelegenheid was uitgebreid met saxofonist Simon Rigter. Verder speelde Eric Ineke in een trio met de broers Peter (piano) en Marius (bas) Beets.

WEST COAST BIG BAND IN TOPKLASSE BIG BAND COMPETITION HAARLEMMERMEER

Als enig Nederlands orkest neemt de Haagse West Coast Big Band in de Topklasse aan de 21ste International Big Band Competition deel. Het orkest eindigde hierin vorig jaar als eerste. Het evenement vindt op 10 juni in Hoofddorp plaats.

Voor de Topklasse zijn verder geselecteerd: het Berlin Jazz Composers Orchestra en de Big Band Małopolski uit Duitsland, de Jazzisfaction Big Band uit België en het Prague JJ Conservatory Jazz Orchestra. In de eerste klasse is de Nederlandse inbreng groter. Daarin komen de volgende orkesten uit:

Uit Nederland: Amstel Big Band, Band To The Future, Big Band Almelo, Big Band Blast!, Big Band Friesland, Central Heat Big Band, Codarts Young Talent Bigband, Delft Junior Big Band, New Harlem Deluxe, Residence Big Band;

Uit Letland: Jelgava's Big Band;

Uit Engeland: Steve King Big Band, Jazz Colossus;

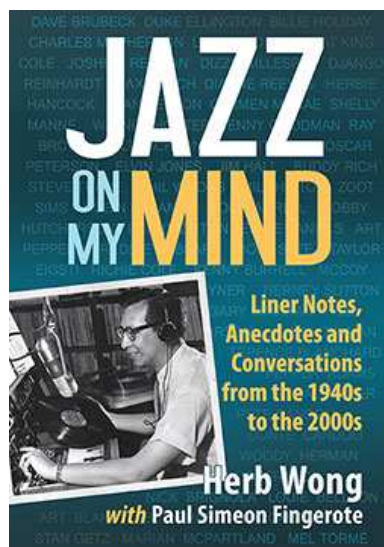
Uit Polen: Big Band of The Karol Lipiński Academy of Music;

Uit de VS: Creative Arts Jazz Band.

In de voorronden en de finale wordt gejureerd door onder anderen Andy Haderer (voorzitter), Hans Dekker, Tonny Eyk, Haye Jellema, Ulrich Plettendorf en Tineke Postma.

JAZZ OP PAPIER

HOESTEKSTEN

Herb Wong with Paul Simeon. Fingerote. Jazz on my mind: liner notes, anecdotes and conversations from the 1940s to the 2000s.

Jefferson NC :
McFarland & Company, 2016.
238 pag. : ill.
ISBN 978-0-7864-9640-2 softc.
prijs 50 euro

Tom Piazza (red.). Setting the tempo: fifty years of great jazz liner notes.

New York :
Anchor Book/Doubleday, 1996.
369 pag.
ISBN 978-0-385-48000-0 pbk.
prijs 14 dollar

Het is een wat buitenissig literair product, niet zozeer naar de inhoud maar naar de verschijningsvorm. In Engeland noemen ze het sleeve notes': aantekeningen op de achterkant van de platenhoes. In Amerika is de term 'liner notes' ingeburgerd, afgeleid van 'liner', de voering van de hoes, de binnenhoes dus, waarop aanvankelijk een tekst was afgedrukt. Wij houden ons maar aan 'hoestekst'.

Het woord ontstond bij de invoering van de lp, begin jaren vijftig. Een voorloper vinden we eind jaren dertig op albums in de vorm van een boekwerk, met dubbele bladen, die heruitgaven bevatten van vier tot zes 78-toerenplaten. De verpakking moest informatie verschaffen over de inhoud: de fabrikant, de ingrediënten en een aanbeveling ('lekker'). De teksten, meestal anoniem, hielden dan ook niet meer in dan dat: 'koop deze plaat'. Geleidelijk aan werden er bekende publicisten voor aangezocht. Zij deden enige research, introduceerden de artiesten, beschreven de omstandigheden die tot de muziek hadden geleid en wat die, titel voor titel, te bieden had. Sommigen probeerden er een persoonlijke draai aan te geven, maar allengs ontstond er een soort standaardformule.

Onafhankelijk waren ze uiteraard niet; zij moesten de geboden waar aanprijzen. Soms ook produceerden of recenseerden ze zelf platen. Een treffende schets van deze dubbelrol geeft Dan Morgenstern bij een plaat van zangeres Carol Sloane: "Liner notes writers are at a disadvantage. We are expected to sound enthusiastic, and inevitably deal in inflated verbal coinage. But this record needs no hyperbole. It is the real thing."

De hoestekst vond kortom zijn bestaansrecht in de koppeling aan de muziek van de betreffende plaat. Een enkele keer echter bevatte de tekst informatie die je nergens anders vond, bijvoorbeeld als die uitgroeide tot een compleet essay, dat, ook losgezongen van de plaat, publicabel was. Historici en andere liefhebbers van deze publicatievorm dan ook een doorn in het oog. Als de grammofoonplaat uit de handel was genomen, bleek de tekst lastig te traceren. En mocht de muziek opnieuw worden uitgebracht, dan was dat veelal zonder de originele hoestekst. Het omgekeerde kwam ook voor: een speciaal voor een heruitgave geschreven stuk ging voorbij aan diegene die de oorspronkelijke muziek reeds in huis had.

Het was dus zaak deze hoesteksten voor de vergetelheid te behoeden. Daar is maar ten dele in voorzien. In 1996 bracht Tom Piazza in een persoonlijke keuze 49 hoesteksten van 31 verschillende schrijvers bij elkaar, onder wie ook musici, van wie er twee over hun eigen muziek schreven. Drie teksten dateren nog van vóór het lp-tijdperk, uit 1940 en 1945. Een aanwinst, want slechts weinigen zullen die originele albums bezitten. Een van degenen wier werk er niet in voorkomt is Dr. Herb Wong (1926-2014). Wong was goed ingevoerd en zeer gezien in het wereldje. Hij was dertig jaar radio-dj in San Francisco, oprichter en producer van diverse labels, actief op educatief terrein, bekleedde diverse functies en schreef meer dan vierhonderd hoesteksten. Tegen het einde van zijn leven koos hij, samen met schrijver Fingerote, er zo'n vijftig uit. De teksten zijn zonder meer informatief en betrouwbaar, maar springen er niet echt uit. De volgorde is die per instrument, maar draagt weinig bij tot de samenhang. Wong heeft wel geprobeerd de teksten aantrekkelijker te maken door ze te laten voorafgaan door een anekdote. Verder heeft hij enkele interviews en herdenkingsartikelen toegevoegd, zodat een gerantsoeneerde kennismaking van de inhoud toch genoeg interessants te bieden heeft.

Jan J. Mulder

JAZZ OP DE PLAAT

DUO BAARS-HENNEMAN & DAVE BURRELL

Trandans

Wig

Bezetting:

Ab Baars (kl, ts, shakuhachi),
Ig Henneman (av),
Dave Burrell (p).

In september van het vorig jaar bestond het label Wig van altviolinist Ig Henneman 25 jaar. Reden voor een bescheiden feestje, want grote uitbundigheid is de dame vreemd. De gast die ze uitnodigde voor een speciaal concert met haar duo met rietblazer Ab Baars was pianist Dave Burrell. De combinatie had niet mooier uit kunnen pakken, want de Amerikaan (bekend van zijn werk met freejazz-zwaargewichten als Pharoah Sanders, Archie Shepp en David Murray) voelde de muziek van het Nederlandse tweetal haarfijn aan. Vanaf de eerste serene improvisatie in het titelstuk 'Trandans' (met de breekbare shakuhachi van Baars in een hoofdrol en bedachtzame lange altvioollijnen) begrijpt hij net als Baars en Henneman dat zwijgen soms een even zinvolle bijdrage kan zijn als spelen. Hoestekschrijver Mischa Andriessen merkt dat terecht op. Dat niet alle muziek op de randen van de stilte balanceert, is vooral aan Ab Baars te danken. De rauwe emotionaliteit die hij in 'Fyllevägen' op de luisteraar loslaat, is tegelijk ingehouden en verpletterend. Burrell laat hem schitteren, zonder zichzelf weg te cijferen. En Baars doet datzelfde voor de pianist als hij een welhaast Giuffre-achtige klarinetbijdrage levert aan 'Korsekebacken'. Het is het stuk dat het dichtst in de buurt van jazz komt, met een abstractie van het fenomeen 'stride piano' en dat het album afsluit.

Herman te Loo

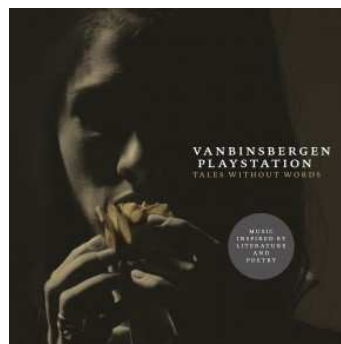
Maak hier kennis met Baars-Henneman:
<https://www.youtube.com/watch?v=ErBJE4rmo8U>

Bent u op zoek naar de recensie van een bepaalde cd? Klik hier: <http://bit.ly/2eGAA92>

VAN BINSBERGEN PLAYSTATION

Tales Without Words

Buzz/Broken Records

Bezetting:

Joost Buis (tb, lapsteel), Morris Kliphuis (frh, cnt),
Miguel Boelens (as), Mete Erker (ts, bkl), Albert van
Veenendaal (p, prep. p), Corrie van Binsbergen (g),
Dion Nijland (b), Yonga Sun (d).

'Tales Without Words' is de tweede cd van Van Binsbergen Playstation. De cd is in de studio opgenomen, vorig jaar januari al. De stukken waren compleet nieuw voor de ploeg. Dat is wel een heel groot verschil met de eerste cd 'Van Binsbergen Playstation Live'. De feestelijke spanning die je bij die eersteling hoort, vind je hier niet echt terug. Wat hoor je dan wel? Een breed spectrum aan muziek. Variërend van een prachtig lekker deuntje dat heel mooi is uitgewerkt ('Pagan goddess 3'), een uptempo jazzstuk voor een meeslepend solerende gitaar ('Point of no return') tot modern klassieke stukken. Bijvoorbeeld de drie 'Sketches in dark blue'. Met een hoofdrol voor de basklarinet van Mete Erker. Van 'moderne klassieke muziek' moet je eigenlijk weten wat de achtergrond is of de achterliggende gedachte. Je wilt die muziek toch liever bij het verhaal horen waarbij deze is geschreven. Dan worden de meeste stukken alsnog schitterende muziek. 'Pagan goddess 3' is het meest 'catchy' stuk: een heel mooi motiefje dat bijna eindeloos op allerlei manieren wordt herhaald. Ellingtoniaans goed, ook al zit het geraffineerd in elkaar. Het stuk is gemaakt bij een verhaal van Tommy Wieringa: 'Een mooie jonge vrouw'. De muziek verklankt het verdwijnen van 'het verlangde'. En daar heeft de achtergelaten persoon blijkbaar vrede mee, als ik de gitaar hoor. De drie 'Sketches in blue' en drie 'Dreamlikes' worden heel geconcentreerd geïnterpreteerd.

Hessel Fluitman

Beluister Playstation live in 2016:
<https://www.youtube.com/watch?v=OaRx8LcPSA0>

BRAVO BIG BAND
Another Story
SoulFactory

Bezetting:

Bravo Big Band.

Het valt niet mee om een bigband in de lucht te houden, laat staan er een op te richten, maar sinds een aantal jaren is er de Bravo Big Band. Het is een flink jazzorkest dat zijn wortels kent in het Brussels Youth Jazz Orchestra en als huisband optreedt van de Brusselse Jazzclub Bravo. Een cd was er tot op heden nog niet van gekomen, maar een crowdfunding actie in 2016 zorgde voor de benodigde pecunia. En hier is hij dan: de debuut-cd 'Another Story'. De Bravo Big Band is een 'full size'-bigband met vijf saxen, vier trompetten en vier trombones, compleet met een flinke ritmesectie. Dat maakt een hele hoop herrie. En al die herrie is uitstekend opgenomen en op de cd geperst.

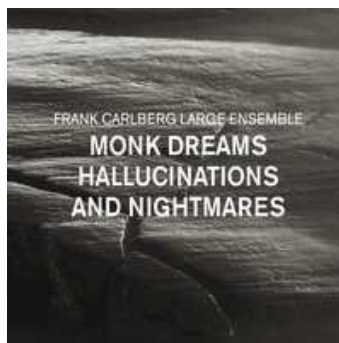
‘ **Lekker geschetter, maar ook lyrisch** ’

Na een lekkere pot geschetter kan de Bravo Big Band ook heel lyrisch uit de kast komen met fraaie ballads en emotionele solo's. Alle nummers op de cd zijn uit eigen keuken en van een moderne bigbandsnit. Dus geen platgespeelde evergreens, maar frisse eigentijdse stukken; soms bluesy, soms funky of met een mooie 'laid back'-swing. De band is elke maand te horen in de Bravo Jazzclub (Rue d'Alost 7, Brussel). Om u vast voor een dergelijke trip warm te maken kunt u vanaf 15 april de cd bestellen bij www.soulfactory.be

Sjoerd van Aelst

Bekijk hier een filmpje over de cd:
<https://www.youtube.com/watch?v=HPXEWrpZIE>

FRANK CARLBERG LARGE ENSEMBLE
Monk Dreams, Hallucinations And Nightmares
Red Piano Records

Bezetting:

JC Sanford (cond), Kirk Knuffke, John Carlson, Dave Smith, Jonathan Powell (tp, bu, cnt), Alan Ferber, Brian Dye, Chris Washburne, Max Seigal (tb), John O' Gallagher, Jeremy Udden, Sam Sadigursky, Adam Kolker, Brian Landrus (rieten), Frank Carlberg (p, el-p, comp, arr), Johannes Weidenmueller (b), Michael Sarin (d) + Christine Correa (voc), Paul Lichter (spoken word).

In het jaar dat we de honderdste geboortedag van Thelonious Monk vieren, zullen er waarschijnlijk nog vele tributes aan de grote componist en pianist verschijnen. Heel veel origineler dan 'Monk Dreams, Hallucinations And Nightmares' van Frank Carlberg zullen ze echter niet worden. De in Amerika bivakkerende Fin heeft voor zijn Large Ensemble een aantal Monk-stukken grondig gehercomponeed. Dat hij daar behoorlijk goed in was, hadden we in Nederland al kunnen bemerken door zijn bijdragen aan de project 'Monk Inside Out' van het Clazz Ensemble. Carlberg is een creatieve geest die het lukt om met de bouwstenen van Monk nieuwe stukken te schrijven die eer doen aan de originele elementen zonder de eigenheid uit het oog te verliezen. Zo pakt hij in 'Dry bean stew' de openingsriff van 'I Mean you' en neemt dit als uitgangspunt voor een stukje minimal music dat hout snijdt. In 'A darker shade of light blue' zet hij improvisaties tegenover de melodie van Monks 'Light blue' en in 'Beast' maakt het thema van 'Ugly beauty' deel uit van een slepende, elegante dans. Met de aanwezigheid van zangeres Christine Correa en 'spoken word'-man Paul Lichter kan Carlberg ook nog eens gebruikmaken van een aantal teksten van Monk, zoals in 'You dig!'. Het zorgvuldig samengestelde orkest bevat een aantal 'strongholders', zoals de felle alt van John O'Gallagher en de romige trombone van Alan Ferber, die solistisch hun mannetje staan.

Herman te Loo

Hier is de trailer van het album:
<https://youtu.be/tmimuuvGaf0>

THE FABULOUS JETS**Lift Off (EP)**Eigen Beheer (<http://www.fabulousjets.com>)**Bezetting:**

Freek Kroon (d),
 Elvis Sergo
 (Hammondorgel, voetbas en effecten).

Wanneer je aan Hammondorgel denkt, denk je (geheel terecht) al snel aan Jimmy Smith en Joey DeFrancesco, maar in Nederland binnenkort misschien ook wel aan The Fabulous Jets. Met de EP 'Lift Off' introduceren de heren van The Fabulous Jets hun eerste eigen hersenspinsels bij het grote publiek. Ze laten er geen gras over groeien, want vanaf de eerste seconde word je meegezogen in hun verhaal. De energieke grooves gecombineerd met het stijlvolle Hammond-orgel versmelten samen tot een mooi geheel. Met jazz en interactie als drijfveer zijn er invloeden uit heel wat stijlen aanwezig zoals rock, latin en R&B. De effecten op het orgel van Elvis Sergo geven het een unieke eigentijdse rauwe toets.

‘ **Wervelend geheel smaakt naar meer** ’

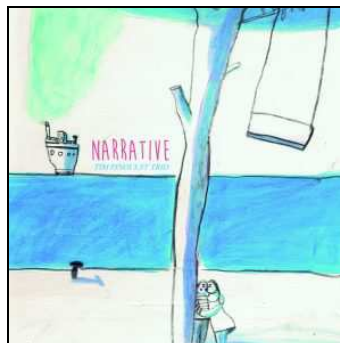
Drummer Freek Kroon heeft geen traditioneel jazzdrumsgeluid, maar eerder een erg solide dik fusionjazzklank waarmee hij voor de strakke en wisselende grooves zorgt. Het wordt vaak vergeten, maar bij deze EP verdienen ook de geluidstechnici een dikke pluim voor de geluidsoptname. Kortom, deze EP is een wervelend geheel en smaakt naar meer.

Jorre Reynders

PS Drummer Freek Kroon is inmiddels vervangen door Reinier van Bevervoorde.

Maak hier kennis met de Fabulous Jets:

<https://www.youtube.com/watch?v=Ykh9cyLF1j4>

TIM FINOULST TRIO**Narrative**SoulFactory (<http://www.timfinoulst.com>)**Bezetting:**

Tim Finoulst (el-g),
 Daniel Jonkers (d),
 Martijn Vanbuel (b).

België heeft een uitgebreide, levendige en boeiende jazzscene waarover we hier niet zoveel horen. Dat is jammer, want er lopen heel wat meer talentvolle zuiderburen rond dan Toots Thielemans. Neem de Genkse gitarist Tim Finoulst (1986), die net zijn eerste cd als bandleider heeft uitgebracht. Met zijn kompanen Daniel Jonkers op slagwerk en Martijn Vanbuel op bas nam hij negen stukken op, die we aantreffen op het album 'Narrative'.

Eerder bespraken we de cd 'First Time' waarop Tim Finoulst te horen is als begeleider van de vocaliste Kim Versteynen (Jazzflits 227). We beschreven Finoulst toen als een meester op de vierkante centimeter. Ook op 'Narrative' bewijst de Belg met ingehouden kracht en zonder gitaareffecten en stuntwerk dat hij een melodische geweldenaar is die weldadig en zeer beschaafd kan swingen. Ongehaast maar beslist 'on the edge' werkt het trio zich door de prettig in het gehoor liggende stukken heen.

Vijf titels zijn van Finoulsts hand; drie zijn geschreven door Vanbuel. Alleen 'I'll be seeing you' van Sammy Fain is een cover, maar dat moet je weten, want anders hoor je geen verschil met de eigen composities. Het meest kenmerkend is de ontspannen lichtheid waarmee Finoulst speelt. Ook bij de snelle notenreeks horen we uitsluitend kraakheldere relaxte jazz zoals die niet zo vaak meer wordt vertolkt. De sound van de gitaar is heerlijk warm en gedefinieerd. Houden zo, Tim!

Hans Invernizzi

Bekijk een video over de cd:

<https://www.youtube.com/watch?v=B3QdvA0hgac>

ELLA FITZGERALD 's Wonderful

NJA

Bezetting:

Ella Fitzgerald (voc), Don Abney, Paul Smith (p)
Herb Ellis, Jim Hall (g),
Ray Brown, Wilfred Middlebrook (b),
Jo Jones, Gus Johnson(d).

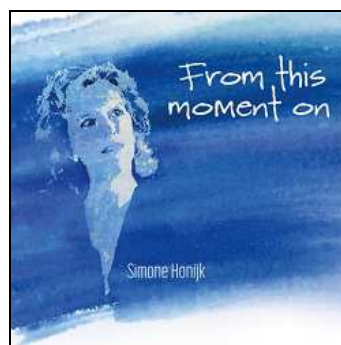
De cd 's Wonderful' van Ella Fitzgerald is een nieuwe parel in de reeks 'Jazz at the Concertgebouw', de serie cd's van het Nederlands Jazz Archief met min of meer toevallige opnamen gemaakt door impresario Lou van Rees. De plaat bevestigt weer eens de grootheid van de zangeres. Producent en concertorganisator Norman Granz wist dat indertijd al jaren. Een beetje onverschillig meldt hij ons dat aan het begin van het concert van 5 mei 1957 in het Amsterdamse Concertgebouw: "Elk jaar kom ik hier met 'Jazz At The Philharmonic' en elk jaar zeg ik hetzelfde en elk jaar heb ik weer gelijk. Dit is het mooiste in jazz: Ella Fitzgerald." Alsof hij zeggen wil: Wat moet ik anders over haar zeggen! Fitzgerald zingt vervolgens onder meer 'Love for sale'. Ze maakt er een weldadige en liefdevolle ballad van, in plaats van een schorre schreeuw van een aandachtvragende wat oudere dame van plezier. In dezelfde sfeer voert ze 'Dancing on the ceiling' mooi uit. Ook staan opnamen op de cd van een concert dat Fitzgerald op 27 februari 1960 naar Amsterdam bracht. Deze keer gaat ze uitbundig en extravert tekeer. 'Mack the knife' krijgt een aangepaste tekst. Ze zingt dat het wel wat heet is in het Concertgebouw, maar: 'we swingen toch maar wat graag in Amsterdam!' In het afsluitende 'Roll 'm Pete' parafraseert ze ook dat het een lust is: eert Dinah Washington tussen de bedrijven door, haalt wat actuele songs van toen aan en scat dat het een aard heeft. Met haar vocale flexibiliteit maakte Ella Fitzgerald van elk concert een nieuw feestje. Wat een groot geluk dat we met deze uitgave twee van die feestjes alsnog mee mogen maken.

Hessel Fluitman

Ella Fitzgerald live in Berlijn in 1960:
https://www.youtube.com/watch?v=3IXlJyvm_E

SIMONE HONIJK From This Moment On

Eigen Beheer (www.simonehonijk.com)

Bezetting:

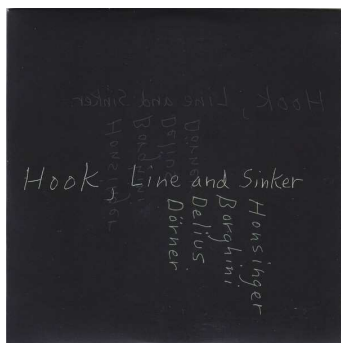
Simone Honijk (voc),
Dirk Balthaus (p),
Thomas Winther Andersen (b),
Niek van Wiggen (d) + Ellister van der Molen (tp).

Zangeres Simone Honijk koos pas op 38-jarige leeftijd voor de muziek: "De beste keuze die ik ooit heb gemaakt." In 2005 studeerde ze af aan het Conservatorium van Amsterdam. Haar derde cd markeert een omslagpunt: 'From This Moment On'. Ze laat zich op hoog niveau begeleiden door Dirk Balthaus op piano, Thomas Winther Andersen op bas en Niek van Wiggen op drums. Trompettiste Ellister van der Molen speelt op vier stukken mee. Het album opent met het compositiedebuut van Honijk: 'Astronaut'. Direct al blijkt iets bijzonders. Ze zingt dat stuk totaal los van de begeleiding en legt een heel aparte laag boven op de muziek. Maar hoewel het onlogisch lijkt te klinken zit het een paar dagen later nog steeds in je hoofd. Haar stem neemt volledig de plaats in van een instrument. In andere stukken, zoals een heel vlotte versie van 'Fascinating rhythm' klinkt ze wat meer traditioneel. Er klinkt ook een bijna permanente blijheid in haar stem. En al zit ze nog niet zolang in het vak, ze verstaat dat vak prima. Voor drie stukken van de bandleden schreef ze zelf een tekst, bijvoorbeeld voor 'Dance for the old people' van Balthaus. Beeldend en respectvol. In haar agenda staan nogal wat gratis huiskamer- en café-optredens, maar de kwaliteiten van Simone Honijk zullen beslist tot hun recht komen op een écht podium.

Peter J. Korten

Beluister hier de titeltrack:
<https://www.youtube.com/watch?v=5-QCXj2GhSQ>

HOOK, LINE AND SINKER
Hook, Line And Sinker (DVD)
Platenbakkerij

Bezetting:

Axel Dörner (tp, voc),
 Tobias Delius (ts, kl, voc),
 Tristan Honsinger (c, voc),
 Antonio Borghini (b, voc).

Het gebeurt niet vaak dat een impro-kwartet debuteert met een dvd, maar in het geval van Hook, Line and Sinker is dat niet meer dan terecht. De groep, die deel uitmaakt van de scene in Berlijn, wordt voor een belangrijk deel gekenmerkt door een absurdistisch gevoel voor theater. Wie cellist Tristan Honsinger een beetje kent, zal dat niet verbazen. De opnamen werden geschoten tijdens het dOeK Festival 2016 in de kleine ruimte van het Spinhuis in Amsterdam. Cameravrouw Elsie Vermeer filmde de muzikanten van dichtbij en dat levert spannende beelden op. We kunnen goed volgen hoe de vier improvisatoren op elkaar reageren en beslissingen nemen over het verloop van de (vrije) improvisatie. Daarbij duiken soms warmbloedige melodieën op tussen momenten die meer gaan over klankvorming (waarbij de ruis uit de trompet van Axel Dörner als het meest verrassende geluid naar voren komt). Hook, Line and Sinker bestaat al zes jaar, en dat is merkbaar, want er vallen nergens ongemakkelijke stiltes of in de soep gelopen opzetjes te bespeuren. Er wordt hier knisperend en helder geïmproviseerd en de malle theatermomentjes zorgen voor humor en relativering.

Herman te Loo

Bekijk hier een fragment van het concert:
<https://youtu.be/qzLsbOzEwFo>

LORRÈN
Land Of Possibilities
Eigen Beheer (www.lorrenmusic.com)

Bezetting:

Lorrèn (voc), Pierre Dunker (b),
 Willem van der Krabben (d), Louk Boudesteijn (tb),
 Sander de Bie (keys), Martin Verdonk (perc),
 Quinten Huigen (voc).

De in Israël geboren, in Amsterdam woonachtige zangeres en componiste Lorrèn Rettich (24, artiestennaam Lorrèn) is een dame die precies weet wat ze wil. Drukte ze al een duidelijk stempel op haar debuut-cd 'Shades Of Blue' (2015), bij haar tweede album 'Land Of Possibilities' schreef ze niet alleen alle acht songs, ze tekende ook voor de productie. Lorrèn moge dan duidelijk de baas zijn in haar muziekbedrijfje, het betekent niet dat zij anderen geen ruimte gunt te soleren. Kennelijk was de sfeer in de studio perfect want het ene nummer klinkt nog relaxter dan het andere. De stukken roepen beelden op van een Lorrèn die in een zomerjurkje over weidse stranden fladdert, beschenen door een vriendelijk zomerzonnetje.

Dat Lorrèn kon zingen, wisten we allang. Ze werd niet voor niets uitgeroepen tot 'Radio 2 Talent' en gevraagd voor optredens in De Wereld Draait Door. Met haar soepele, lichthese alt huppelt ze door de teksten, die alle een persoonlijk tintje hebben. Lorrèn schakelt traploos tussen borst- en kopstem en paart een jazzfeel aan een puntgaaf hedendaags gevoel voor wat 'poppy' is.

Ze laat zich ondersteunen door een elegant en strak bandje en zingt één opwindend duet met Quinten Huigen. Maar het is vanaf de eerste noot duidelijk dat Lorrèn heer en meester is op haar zeer geslaagde nieuwe release, die ze in eigen beheer uitbrengt. Net als op haar nummer één zijn het ook nu de aanstekelijke melodieën en de jazzy swing die de liedjes zo aantrekkelijk maken.

Hans Invernizzi

Beluister een track van de nieuw cd:
<https://www.youtube.com/watch?v=WwKXKSzDDJY>

MILLENNIUM JAZZ ORCHESTRA**Lookin' East**Eigen Beheer (www.millenniumjazzorchestra.nl)**Bezetting:**

Gerlo Hesselink, Rob Sijben, Volker Winck, Martin van der Horst, Job Helmers (as, ts, bars, pic, afl, fl, kl, bkl), Sander Zweerink, Suzan Veneman, Peter van Soest, Herman Nijkamp, Jan-Willem te Kieft (tp, bu), Jilt Jansma, Henri Gerrits, Jochen Niehaves, Bart van Gorp (tb, btb, tu), Marius van den Brink (p), Bart Tarenskeen (b), Felix Schlarmann (d).

Er was een crowdfunding voor nodig, want platenmaatschappijen zijn niet meer geïnteresseerd in cd's van bigbands. Omdat orkestleider Joan Reinders met zijn Millennium Jazz Orchestra (MJO) dolgraag een nieuwe plaat wilde maken, riep hij de hulp in van het publiek. Met succes. Met het album 'Lookin' East' laat Reinders horen dat hij als componist, arrangeur en dirigent weer verder is gegroeid.

De acht stukken, die alle met volledige bezetting worden uitgevoerd, zijn een staalkaart van de topkwaliteit van MJO. Reinders schreef zeven titels en coverde het honderd jaar oude 'Mensch, durf te leven' van Dirk Witte. De naam van de cd slaat op het feit dat Reinders al jaren in Duitsland werkt bij grote orkesten als de topbigband van de Westdeutscher Rundfunk (WDR). Een aantal MJO-muzikanten woont in Duitsland. Alle reden dus om de blik oostwaarts te wenden.

De muziek is allesbehalve Duits. Reinders bewijst weer eer aan zijn grote Amerikaanse helden Thad Jones en Count Basie. Er is veel ruimte voor de uitnemende solisten om zich te presenteren en het samenspel is zo hecht als maar zijn kan. In ruim een kwart eeuw heeft het MJO zich ontwikkeld tot één instrument, dat door Reinders wordt benut om zijn creativiteit bot te vieren. Het orkest swingt weer dat het een aard heeft.

Hans Invernizzi**Bekijk en beluister een stuk van de cd:**

<https://www.youtube.com/watch?v=RJ8a5-S00Ws>

MOSTLY OTHER PEOPLE DO THE KILLING**Loafer's Hollow**

Hot Cup Records

Bezetting:

Steven Bernstein (t, schuif-tp), Dave Taylor (btb), Jon Irabagon (sss, ts), Ron Stabinsky (p), Brandon Seabrook (bj), elektronica), Moppa Elliott (b, comp), Kevin Shea (d).

Zoals we gewend zijn van bassist en bandleider Moppa Elliott bedenkt hij graag concepten voor de albums van Mostly Other People Do The Killing (MOPDTK) met zijn geboortestaats Pennsylvania in gedachten. 'Loafer's Hollow' verwijst naar een dorp dat in 1833 werd omgedoopt tot 'Library' toen ene John Moore er een bibliotheek bouwde. De nieuwe naam inspireerde Elliott tot een literaire suite, die de hoofdmoot vormt van dit nieuwe album. Hij dook weer eens in het werk van zijn favoriete auteurs en schreef stukken gebaseerd op de klank van de woorden en het ritme van de syntaxis. Het levert muziek op die refereert aan oude-stijl jazz. En dat past natuurlijk bij een roman als 'Mason and Dixon' van Thomas Pynchon, die zich in het grijze verleden van de zuidelijke VS afspeelt. De tot septet uitgebreide bezetting kent een perfect stijlgevoel voor de oude jazz, met heerlijk stride-spel van pianist Ron Stabinsky, Coleman Hawkins-achtige tenorbravoure van saxofonist Jon Irabagon en kneedbaar demperwerk van trompettist Steven Bernstein. Maar in ieder nummer maakt het retrogevoel al snel plaats voor eigengereidheid, zoals we dat van MOPDTK kennen. Het is hooguit een pastiche, die op ieder moment op zijn kop gezet kan worden. Banjoïst Brandon Seabrook, bijvoorbeeld, steekt in dwarsigheid banjo-badboy Eugene Chadbourne naar de kroon. En in Kilgore (een hommage aan de held uit de boeken van Kurt Vonnegut, Kilgore Trout) horen we een ongebeide sopranino-sax-solo die zo van Irabagons experimentele solo-cd 'Inaction Is An Action' had kunnen komen. Het is dus weer volop genieten van hilarische passages en maffe experimenten, afgewisseld door momenten van pure schoonheid of ultieme vrolijkheid.

Herman te Loo**MOPDTK live in 2013:**

<https://www.youtube.com/watch?v=hb0jJrfm4LY>

DE RAAD VAN TOEZICHT**De Raad****Eigen Beheer** (www.deraadvantoezicht.nl)**Bezetting:**

Bouke Hofma, Janik Hüscher (d, perc), Teun Creemers, Daan Leevers (el b, ts), Philip Frenzel, Jasper Mellema (p, Rhodes, Wurlitzer, Hammond), Philipp Ulrich, Dung Hoang (g), Mirco Wessolly (v), Frank van Hassel (ss, ts), Joël Botma (tp), San Thomas (tb).

Bij de Raad van Toezicht houden ze van een stevige aanpak. Onder deze klinkende naam bestormen twaalf jonge Arnhemse muzikanten de Nederlandse jazzscene. De groep vond elkaar via het conservatorium in Arnhem en stond in 2016 direct in de 'spotlights' op vele jazzfestivals, inclusief het North Sea Jazz Festival. De bezetting is dubbel gezekerd; de gehele ritmesectie is dubbel uitgevoerd. Twee drummers, twee bassisten, twee pianisten, twee gitaristen: het legt een aardig fundament onder de nummers van de Raad van Toezicht. Dit is de jongste generatie jazzmuzikanten en die houden van doorpakken. Daarvan getuigt hun muziek, die een smakelijke dansbare hutspot is van vele stijlen, maar altijd met veel groove en swing. Van een cd was het nog niet gekomen, maar gelukkig, de teerling is nu geworpen. De beroemde Wisseloordstudio tekende voor de opname van 'De Raad' en de groep speelde in de studio in verschillende sessies met publiek. Dat gebeurde met zoveel zwier en vuur dat bij een aantal nummers het publiek z'n enthousiasme niet kon inhouden en losbarstte in applaus. Het geeft de cd nog meer sfeer. Alle composities zijn uit eigen keuken en die verdient aanbeveling. Bij nummers als 'Beam' of het funky 'Anyone seen Mike Hawk' kun je niet stil blijven zitten, de tropisch swingende uitsmijter 'Loco jardin' lokt je naar de dansvloer, maar er zijn ook nummers met een heerlijke luie loungesfeer. De Raad van Toezicht gaat met dit fraaie visitekaartje vast een uitstekend festivalseizoen in.

Sjoerd van Aelst**Bekijk een video over het album:**

<https://www.youtube.com/watch?v=W6mNkj3hiT8>

RAWFISHBOYS**Fengling****W.E.R.F.****Bezetting:**

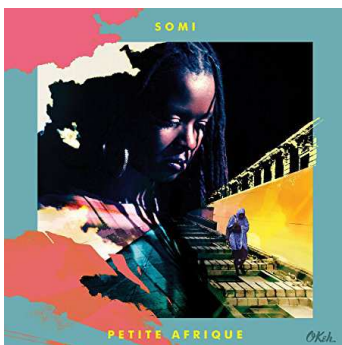
Joachim Badenhorst (kl, bkl, voc, no input pedals), Brice Soniano (b, voc, o, harmonium).

Dit nieuwe album is het overtuigende bewijs van de brede muzikale visie van Joachim Badenhorst. De Belgische rietblazer kennen we vooral uit groepen met scherpe randjes en andere dwarsigheid. Onlangs besprak ik in Jazzflits bijvoorbeeld cd's van het Carate Urio Orchestra en het Han Bennink Trio waarop hij zijn kunsten vertoont. Het duo Rawfishboys, met de Franse bassist Brice Soniano, tapt uit een heel ander vaatje. Vanaf de allereerste noten van 'Onze lieve vrouw van Blindekens', de openingstrack van 'Fengling', zetten de twee een consequente en intieme, haast mystieke sfeer van ontroering neer. Badenhorst concentreert zich op klarinet en (vooral) basklarinet en tovert de wonderbaarste melodieën uit zijn instrumenten. Daarbij blijven de Rawfishboys in typisch Europese sferen, met referentiekaders als Louis Scavis en John Surman. De eerste zou een inspiratiebron geweest kunnen zijn voor 'Nek aan ek', de tweede komt in gedachten bij de basklarinetimprovisatie in 'Starliner'. Met zijn meesterlijke strijkwerk bewijst Soniano hoezeer de contrabas en de basklarinet voor elkaar geschapen lijken. Superlatieven schieten te kort om de diepe ontroering te beschrijven van dit album. Maar mooiere platen dan 'Fengling' zullen er dit jaar vermoedelijk niet meer verschijnen.

Herman te Loo**Hier is de trailer van het album:**

<https://youtu.be/Gk1Sln1KAQQ>

SOMI
Petite Afrique
OKeh

Bezetting:

Somi(voc), Aloe Blacc (voc), Etienne Charles (tp, Rhodes), Jaleel Shaw (as), Marcus Strickland (ts, bkl), Toru Dodo (p), Liberty Ellman (g), Mazz Swift, Dana Lyn (v), Jessica Troy (vla), Marika Hughes (c), Michael Olatuja (b), Nate Smith (d).

'Petite Afrique' is een ode aan een wijk in noordelijk Manhattan (New York), waar ooit veel Franstalige West-Afrikanen woonden en waar zangeres Somi nog steeds woont. De gangbare muziek die rond de 116de-straat wordt gemaakt is een mix van Afrikaanse muziek, jazz en en pop, waarbij niet duidelijk wordt wat nu de overhand heeft. Zij is niet opgehangen aan een stijl of richting. Door de in totaal veertien songs op 'Petite Afrique' zijn hier en daar flarden van interviews met taxichauffeurs gevlochten. Daarin schilderen zij hun leefsituatie. Met een knipoojje naar Sting heeft zangeres Somi zijn 'Englishman in New York' omgezet naar 'Alien', oftewel 'An African in New York'. In haar versie is de song geraffineerder. Je vraagt je al luisterend af: 'wat gaat ze ermee doen?!' De song is trager, op de een of andere manier dreigender. In 'The gentry' wordt over de invloed van de moderne verwestering, van de toevloed van de goeide burgers, 'de yuppen' verhaald. Ooit was 'Petite Afrique' een buurt vol met Afrikaanse immigranten, maar de rijken rukken op vanuit downtown New York. 'Waar zij komen kunnen wij, de Afrikanen, niet meer trommelen, niet meer leven. Dan moet er opeens 'gecultiveerd' geleefd worden', zo is de strekking van de tekst. Wat dat ook moge betekenen... Muziek die er toe doet in deze ontwortelende tijden.

Hessel Fluitman

Bekijk een 'making of'-video:

<https://www.youtube.com/watch?v=phwxmjdDOx0>

STRINGS 5
Lost In Labyrinth
Casco Records

Bezetting:

Jacob Plooi (v),
 Raoul van der Weide (c, perc),
 Marta Warelis (p),
 Henk Zwerver (g), Jan Nijdam (b).

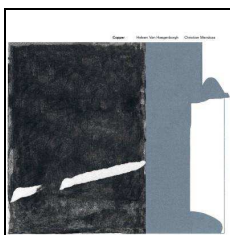
In een paar maanden tijd is de discografie van Raoul van der Weide flink uitgebreid. Op 'Lost In Labyrinth' is hij als cellist te horen met het kwintet Strings 5. De naam zou doen vermoeden dat het om een gezelschap van strijkers gaat, maar dat is maar ten dele waar. Naast de cello horen we weliswaar ook viool (Jacob Plooi) en contrabas (Jan Nijdam), maar de andere snaren zijn die van een akoestische gitaar (Henk Zwerver) en een piano (Marta Warelis). Dat levert een bijzonder klanklandschap op met een flink scala aan speelmethoden: strijken, plukken, aanslaan, bekloppen, tokkelen. Het vijftal functioneert nadrukkelijk als collectief. Geen Stehgeiger-fratsen of pianoleeuw-pretenties hier, hoewel de instrumenttechniek van iedereen buiten kijf staat. Ze improviseren vaak rond de randen van de stilte. Zo heeft het titelstuk wel iets weg van het werk van Morton Feldman, de meester van de verstilde spanning. Ook de rest van het album lijkt qua klankwereld eerder op moderne gecomponeerde muziek dan op jazz. Dat heeft deels te maken met het instrumentarium, maar vooral ook met de esthetische keuzes die de musici maken. Soms horen we de Messiaen-achtige vogelzangen uit de piano komen, en op andere momenten lijkt er een percussie-ensemble bezig te zijn. 'Hi, I'm Al' is daar een mooi voorbeeld van.

Herman te Loo

Heeft u jazznieuws?

Stuur het ons: jazzflits@gmail.com

VAN HAEGENBORGH/MENDOZA Copper (W.E.R.F.)

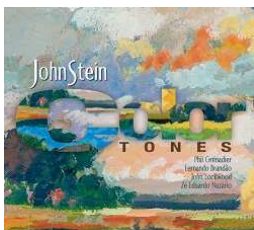
Quatre mains-piano is toch geen combinatie die we in de jazz veelvuldig tegenkomen. Het duo van de Belgische pianisten Heleen Van Haegenborgh en Christian Mendoza maakt dan ook gebruik van materiaal dat klassieke-muziek liefhebbers bekender in de oren zal klinken dan jazzfans. Behalve een aantal eigen composities bevat dit debuut, 'Copper', namelijk een serie bewerkingen van Bach-cantates van de hand van de 20ste-eeuwse Hongaarse componist György Kurtág. Dat plaatst het tweetal muzikaal al aardig, want ook het overige repertoire huist qua sfeer in diezelfde hoek. Kurtág en generatiegenoot Olivier Messiaen zijn dus dichterbij dan (pakweg) Hancock en Corea. Dat neemt niet weg dat 'Copper' aangename muziek bevat, en vooral ritmisch valt er heel wat te beleven.

Herman te Loo

Bekijk 'the making of':

<https://www.youtube.com/watch?v=z1OMf6yTS5k>

JOHN STEIN Colortones (Whaling City Sounds)

Voor 'Colortones' heeft gitarist John Stein als ritmeduo John Lockwood (b) en Zé Eduardo Nazario (d) meegenomen. Die kennen we nog van zijn cd 'Bing Bang Boom' (2012). De organist waarmee hij daarop speelde, Jake Sherman, is op deze nieuwe cd ingeruild voor trompettist Phil Grenadier en fluitist Fernando Brandao. Trompet en fluit treden als vanzelf meer op de voorgrond dan de Hammond. Het tempo is ook wat rustiger geworden. Op de een of andere manier is daardoor de vaart een beetje uit de muziek verdwenen. De elf eigen stukken van Stein zijn origineel. Ook staat de muzikale kwaliteit van de beide blazers buiten kijf, maar toch geeft de optelsom dit keer niet voortdurend de meerwaarde die je van deze gitarist gewend bent.

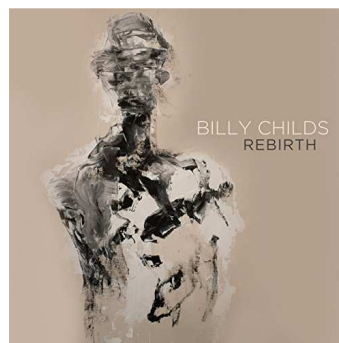
Hessel Fluitman

Beluister een track van de cd:

https://www.youtube.com/watch?v=diuzHoEu_H4

JAZZWEEK TOP VIJF

Datum: 10 april 2017

- 1 Billy Childs**
Rebirth
(Mack Avenue)
- 2 Gerry Gibbs & The Thrasher People**
Weather Or Not
(Whaling City Sound)
- 3 Joey DeFrancesco + The People**
Project Freedom (Mack Avenue)
- 4 Kevin Eubanks**
East West Time Line
(Mack Avenue)
- 5 Eliane Elias**
Dance Of Time
(Concord)

De JazzWeek Jazz Top Drie geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; www.jazzweek.com.

RECTIFICATIE RECENSIE Blue Lines Sextet

Mijn recensie van de cd 'Live At The Bimhuis' van het Blue Lines Sextet (in het vorige nummer van JF) bevat informatie die niet helemaal klopt. Het oorspronkelijke trio is in het leven geroepen door bassist Raoul van der Weide, niet door Michiel Scheen. Ook de keuze van de blazers die van het Blue Lines Trio het sextet maken, zijn voorgesteld door Van der Weide. Overigens benadrukken de muzikanten dat er bepaald geen sprake is van een leider binnen de groep. Zowel het trio als het sextet functioneert als collectief. Het nieuwe album wordt overigens op 22 april gepresenteerd op het Amsterdamse podium Splendor.

Herman te Loo

Heeft u jazznieuws?

Stuur het ons: jazzflits@gmail.com

MARCEL WORMS

Datum en plaats:

2 april 2017,
Bimhuis,
Amsterdam.

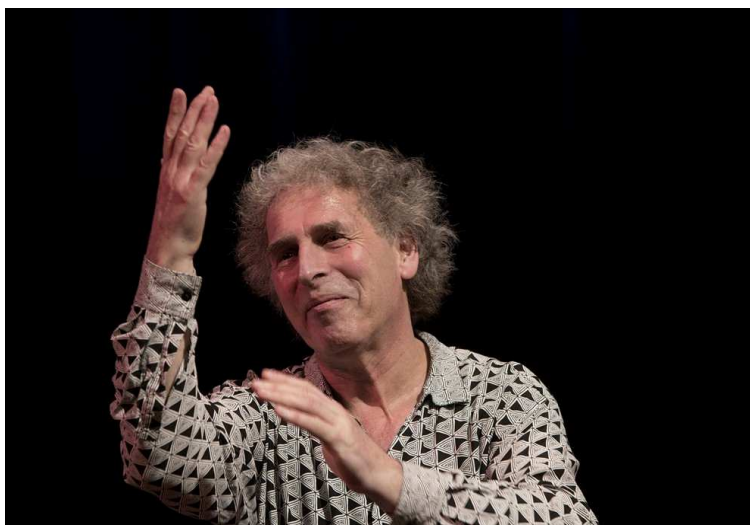
Pianist Marcel Worms werd klassiek geschoold en is gespecialiseerd in kamermuziek en 20ste-eeuwse pianomuziek. Hij is actief in ensembles en als solist. In 1992 startte Worms met het programma 'Jazzinvloeden in de 20ste-eeuwse pianomuziek'. Een bloemlezing uit het modern-klassieke repertoire voor piano, dat door de jazzmuziek is beïnvloed. Werk van gerenommeerde componisten plaatst hij naast transscripties van muziek van Bill Evans, Art Tatum en Errol Garner. In 1999 gaf Worms een soloconcert op het North Sea Jazz Festival, waarin hij uitsluitend werken speelde van Francis Poulenc.

In 1997 ondernam Worms een huzarenstuk. Omdat hij nieuwe hedendaagse muziek wil uitvoeren, vraagt hij verschillende componisten om vanuit een eigen visie een blues voor hem te schrijven. Zo ontstaat het project 'New Blues for Piano', waarvoor ruim tweehonderd componisten uit 55 landen eigentijdse bluescomposities schrijven, die hij wereldwijd uitvoert. Met een slotconcert zet hij na twintig jaar een punt achter het project. Worms eindigt waar het begon: in het Bimhuis. Daar hield hij tot slot een warm pleidooi voor muziek van zelfbeklag en verloren levensvreugde. Blues spelen is niet alleen getuigen van leed en droefenis. Het is ook ruimte geven aan het reinigend vermogen van de menselijke geest. Blues schept ruimte voor nieuwe inspiratie.

Zijn fabuleuze techniek stelt Marcel Worms in staat om elke compositie te vangen in de taal en de vorm die de componist voor ogen ziet. De eigentijdse blues die hij in de loop der jaren kreeg voorgeschoteld varieert van intieme miniaturen tot complexe of gelaagde stukken. Wie niet per se wil vasthouden aan het klassieke bluesschema, wordt verrast door vrijheid en experiment. Verbindend element in alle muziek is de zeggingskracht van metrum en klank. In het Bimhuis speelde Worms verse bijdrages en zijn dierbaarste blues uit de afgelopen twintig jaar. Tevens werd een dubbelalbum met bluescomposities gepresenteerd en uitgereikt aan Olga Zuiderhoek, de weduwe van Willem Breuker. Hij moedigde Worms destijds aan om zijn eerste blues-cd uit te brengen bij zijn label BVHaast.

Roland Huguenin

JAZZ OP DE PLANKEN

Op de website van Marcel Worms staat zijn volledige discografie. Een aanzienlijk deel van zijn bluesstukken is op cd uitgebracht. Korte stukjes zijn online te beluisteren. (<http://www.marcelworms.com/>)

Marcel Worms overhandigt zijn nieuwe cd aan Olga Zuiderhoek. (Foto's: Joke Schot)

ICP ORKEST

Bezetting:

Michael Moore, Ab Baars,
Tobias Delius (rieten),
Thomas Heberer (tp),
Wolter Wierbos (tb),
Mary Oliver (alt)viool,
Tristan Honsinger (cello),
Guus Janssen (p),
Ernst Glerum (b),
Han Bennink (d).

Datum en plaats:

26 maart 2017,
Hothouse Redbad, Leeuwarden.

JAZZ OP DE PLANKEN

Vanwege het overlijden van ICP-mede-oprichter Misha Mengelberg op 3 maart, was het concert van het ICP Orkest zondag 26 maart wat beladen. Maar echt veel merkten we daar niet van. Al 25 jaar werd het orkest weliswaar geleid door Mengelberg, maar stond het in feite op eigen benen en kon het ook onafhankelijk functioneren. De groep is dan ook nog steeds zeer levend. Wat ook blijkt uit het nieuwe materiaal dat wordt gespeeld en dat door leden uit de groep wordt aangeleverd. Bijvoorbeeld een prachtig uitgevoerd arrangement van Ab Baars van drie liederen van Charles Ives en een arrangement van Thomas Heberer van 'Let's call this' van Monk. Niet dat het ICP Orkest over gebrek aan muziek heeft te klagen. Baars zocht zijn arrangementen van de Ives-liederen in een dikke stapel papier: zomaar vijfhonderd vel... Dat pak gaat elk concert mee. Het gebeuren in Leeuwarden was zoals altijd bij het ICP: verbazingwekkend, dansbaar, verrassend en feestelijk tegelijk. Sterker nog: zelfs de improvisaties waren de moeite waard! Volgbaar en toegankelijk. Je hoort en ziet de musici samen iets opbouwen. Maar het blijft het leukst om het ICP bezig te zien en te horen met bekende uitgangspunten.

ICP Orkest. (Persfoto)

Zoals ze na de pauze openden met 'House party starting' van Herbie Nichols. Prachtig zoals Mary Olivier op altviool en Tobias Delius op zijn tenor unisono het thema voor hun rekening namen. Daar klonk de droefenis om het verlies van Misha Mengelberg een beetje in door. Delius nam daarna solo. Op zijn karakteristieke springerige wijze volgde hij grofweg het thema. Wijds kringelend fietste hij eromheen. Pianist Guus Janssen speelde een 'bridge' om Ernst Glerum op zijn contrabas het zijne ervan te laten zeggen. De blazers speelden heel zachtjes onder zijn basgeluid door, terwijl Tristan Honsinger op cello er liefdevol boven klonk. Daarna werd het al genoemde arrangement van Ab Baars op drie liederen van de Amerikaanse componist Charles Ives gespeeld. Drie liederen uit '114 Songs By Charles E. Ives' kregen van Baars als titel 'Where The Sunflowers Grow', 'Rambling Rake' en 'Yon Horizon'. Het ICP sloot af met 'Restless in pieces' van Tristan Honsinger. Ondanks de alarmerende titel was dat een zeer opgewekt stuk. Beeldend en helder. Mooier kon niet worden afgesloten.

Hessel Fluitman

Roos Plaatsman (artiestennaam Rose Ellis) is zangeres en woont in New York. In Jazzflits doet ze verslag van haar muzikantenbestaan. Eind 2016 verscheen haar cd 'Like Songs Like Moons'. Deze is verkrijgbaar via iTunes, Amazon, CD Baby en ook <http://www.roseellismusic.com>.

NEW YORK CALLING

APRIL IN NEW YORK

Het is heerlijk weer in New York, de lente is echt begonnen en dat betekent Nederlandse zomertemperaturen van 22 - 23 graden. Met dit weer komt iedereen uit zijn kleine appartementje en lijkt de stad voller en drukker dan ooit. Ik zat net lekker op een bankje koffie te drinken voor een bakkerij en moest opstaan omdat een glazenwasser de etalageruiten kwam wassen. Glazenwassen is voor mij onlosmakelijk met de lente verbonden. Ik weet niet wat het is maar het is een heerlijk gevoel om na al die sneeuw, vrieskou en regen eens lekker je ramen te wassen om de lente in te luiden. Op dit moment kan ik me geen beroep voorstellen dan glazenwasser, met je emmertje en bezem langs de winkels om eens lekker die hoge ramen in te soppen en ze zo glimmend mogelijk te maken...

Ondertussen luister ik naar een podcast van 'The Guardian Books' met schrijfster Zadie Smith. Ze vertelt over haar laatste boek en over dat mensen er zo snel vanuitgaan dat een boek, geschreven in de eerste persoon, autobiografisch is. Ze vertelt hoe zij haar boeken schrijft en hoe ze haar karakters vormgeeft. Ze schrijft niet autobiografisch, maar het is een soort van 'wat als?' Wat als ik deze keuze niet had gemaakt, of als ik dit niet had gedaan, of als ik ergens anders was opgegroeid of wat als ik die vriendschap niet had gehad? Wie en waar en wat zou ik dan nu zijn? Ik moet zeggen, het is heerlijk dagdromen over Roos de glazenwasser.

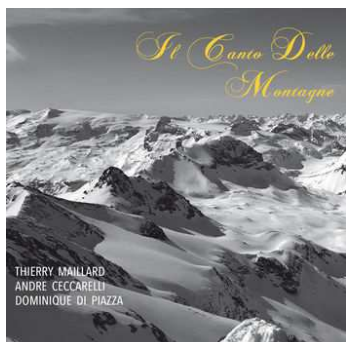
Maar OK, terug naar mijn eigen leven. Ik heb het druk, ik werk keihard aan mijn nieuwe album en heb veel leuke concerten in Amerika dit voorjaar. Elke ochtend zit ik achter mijn computer om e-mails te sturen, concerten te promoten, 'charts' naar bandleden sturen, en alles wat komt kijken bij het uitbrengen van een nieuwe cd. Rond 12.00 uur ga ik naar de studio waar ik drie à vier uur studeer, dan stap ik in de 'subway' om een les te geven en rond een uur of acht of negen heb ik vaak een 'gig'. Ik heb al tijden geen weekend gehad, maar daar hoor ik meer mensen van mijn generatie over. Op dit moment doe ik niets anders dan 'muziek', alhoewel dit beroep tegenwoordig behoorlijk wat meer aspecten met zich meebrengt dan het vijftig jaar geleden deed. Als je in de muziek zit moet je een duizendpoot zijn en je moet vrijwel alles kunnen. Ik ben zangeres, componist, tekstschrijver, muzikant, promotor, marketeer, boeker, uitgever, grafisch ontwerper, video editor, visagist, haarstylist, social media-expert, performer, investeerder, accountant, webdesigner, loopbaancoach, docent,, public speaker en op dit moment neem ik de rol aan van columnist. Dit alles is waarschijnlijk de reden waarom de glazenwasserij mij op dit moment zo aanspreekt.

Gelukkig kan ik aan het eind van de dag nog gewoon zeggen dat ik muzikant ben en dat ik leef van de muziek, want dat klinkt zo lekker romantisch... Ze zeggen 'be careful what you wish for, cause you just might get it', dus laat ik duidelijk zijn: 'Rose Ellis, de glazenwassende zangeres' is niet mijn streven.

Beluister Roos Plaatsman/Rose Ellis hier:
<http://bit.ly/2h7upgm>

BESTSELLERS JAZZ CENTER

Datum: 9 april 2017

1 Thierry Maillard

Il Canto Delle Montagne (L'Autre)

2 Hank Mobley

To One So Sweet Stay That Way (NJA)

3 Enrico Pieranunzi

New Spring (Cam Jazz)

4 Rein Godefroy

It Will Come (Eigen Beheer)

5 Glenn Zaleski

Fellowship (Sunnyside)

Bestsellers Jazz Center is een overzicht van de best verkochte cd's van de Haagse speciaalzaak Jazz Center; (<http://www.jazzcenter.nl>).

TIPS JAZZ CENTER

1 Phronesis

The Behemoth (Edition)

Een bijzonder uitstapje voor het trio Phronesis dat deze cd met de Frankfurt Radio Big Band maakte. Genoeg ruimte voor hun zo bekende triosound, maar gelardeerd met spetterende soli uit de ranken van deze fantastische bigband. Ook de arrangementen van Julian Arguelles (die ook de directie voor zijn rekening nam) mogen er zijn.

2 Een nieuwe **live-opnamen-reeks** is in de maak bij het Duitse **Jazz Line**-label.

Onder de noemer 'Live At Onkel Pö's Carnegie Hall' zijn reeds dubbel-cd's uitgebracht van Chet Baker, Dizzy Gillespie (in een bijzondere funky setting!) en Elvin Jones Jazz Machine. Mis het niet.

3 Peter Erskine

Dr.Um second Opinion (Fuzzy Music)

Een vervolg op het zo wel ontvangen Dr.Um-project van meester slagwerker Peter Erskine. Lekker fusion van veteranen uit de LA-muziekscene. Een productie om je vingers bij af te likken!

Tips Jazz Center is een overzicht van cd's die volgens Reinier van Bevervoorde en Jan Bax (van de Haagse speciaalzaak Jazz Center) een plek in de Bestsellers Jazz Center verdienen; (<http://www.jazzcenter.nl>).

Jazzcenter nu ook op Facebook
www.facebook.com/jazzcenterdenhaag

EUROPE JAZZ MEDIA CHART

Datum: 11 april 2017

De Deense zangeres Kira Skov staat in de Jazz Media Chart. (Persfoto)

Cim Meyer, Jazz Special (Denmark):

KEVIN HAYS NEW DAY TRIO

North (Sunnyside)

Lars Mossefinn, Dag og tid (Norway):

ERLEND APNESETH

Nattsongar (Heilo)

Axel Stinshoff, Jazz thing (Germany):

THOMAS SIFFLING

Flow (Jazznarts Records)

Luca Vitali, Giornale della Musica (Italy),

Rui Eduardo Paes, jazz.pt (Portugal):

EVE RISSER/BENJAMIN DUBOC/EDWARD PERRAUD

Generation (Dark Tree)

Madli-Liis Parts, Muusika (Estonia):

KIRA SKOV/MARIA FAUST

In The Beginning (Stunt Records)

Paweł Brodowski, Jazz Forum (Poland):

TOMASZ STAŃKO NEW YORK QUARTET

December Avenue (ECM)

Mike Flynn, Jazzwise (UK):

DENYS BAPTISTE

Late Trane (Edition Records)

Anna Filipieva, Jazz.Ru (Russia):

YURY MARKIN/ALEXEY KRUGLOV

On A Large Scale (FancyMusic)

Jan Granlie, Salt Peanuts (Norway):

WILLEM BREUKER KOLLEKTIEF

Out Of The Box (BVHaast)

Christine Stephan, JAZZTHETIK (Germany):

ROBERTO BONATI/BJERGSTED JAZZ ENSEMBLE

Nor Sea, Nor Land, Nor Salty Waves - A Nordic Story (ParmaFrontiere)

Henning Bolte, Jazzism (Netherlands):

MATT MITCHELL

Matt Mitchell plays Tim Berne: Førage (Screwgun)

Magnus Nygren, Orkester Journalen (Sweden):

KONRAD AGNAS/JOHAN GRADEN/PER TEXAS JOHANSSON

Bakgrundsmusik (Bakgrundsmusik)

De Europe Jazz Media Chart geeft een overzicht van de favoriete albums van een reeks Europese recensenten en wordt maandelijks samengesteld door het Europe Jazz Network, een samenwerkingsverband van jazzfestivals, -clubs en -promoters.

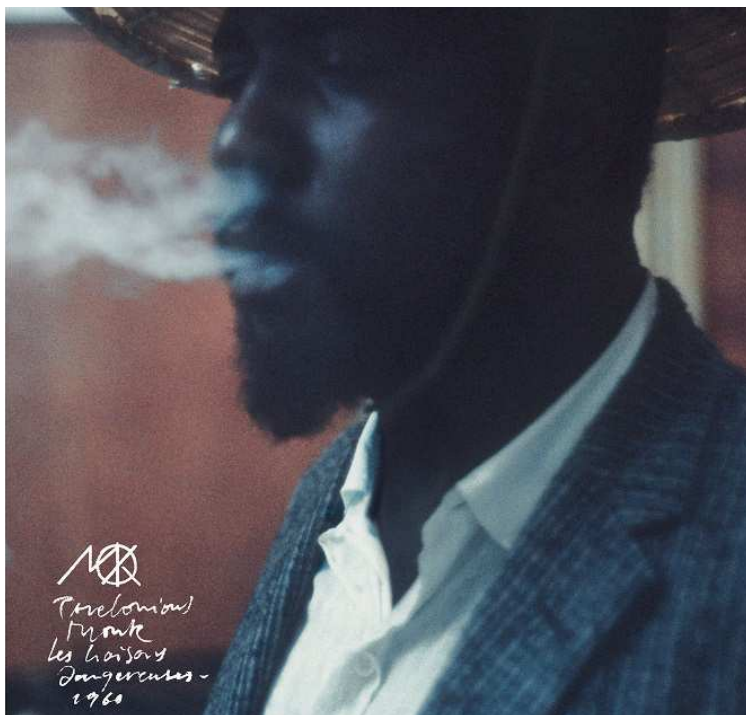
MONK EN DE SOUNDTRACK LES LIAISONS DANGEREUSES

In Jazzflits 242 stond een recensie over de 3-cd-box 'Premier Chapitre' van saxofonist Barney Wilen. In de box zijn ook twee nummers opgenomen van de soundtrack voor de in 1960 uitgebrachte film 'Les liaisons dangereuses' van de Franse regisseur Roger Vadim. De muziek op deze soundtrack wordt gespeeld door Art Blakey and the Jazz Messengers. In de formatie van de Jazz Messengers speelt Barney Wilen mee op tenor- en sopraansax. De opnamen voor deze soundtrack werden gemaakt op 28 en 29 juli 1959 in de Nola Penthouse Studio in New York. De supervisie voor deze opname berustte bij de Franse 'music director' Marcel Romano. Ik betreurde het dat een andere soundtrack voor 'Les liaisons dangereuses', die van Thelonious Monk, niet in de box is opgenomen, omdat van deze soundtrack nooit een elpee of cd is gemaakt. Ik eindigde mijn reactie dan ook met de oproep: 'welke maatschappij brengt nog eens de volledige versie van de soundtrack van Thelonious Monk met Charlie Rouse (sax), Sam Jones (b), Art Taylor (d) en Barney Wilen op cd uit'.

Deze wens gaat nu eindelijk in vervulling. Op 22 april verschijnen de nog niet eerder uitgebrachte opnamen van de Thelonious Monks-soundtrack voor de film 'Les liaisons dangereuses' op een dubbelelpee (en op 19 mei op cd). Het is een coproductie van Zev Feldman van Resonance Records samen met de Franse labels Sam Records en Saga Music. Feldman noemt de ontdekking van de banden opzienbarend en voor de jazz van grote historische betekenis.

Het is overigens niet de eerste keer dat een onbekende band van Monk ineens wordt ontdekt. In 2005 is in de Amerikaanse Library of Congress een tape in een doos gevonden van 'Carnegie Hall Jazz 1957' met daarop met de hand geschreven T. Monk. Het bleek een opname te zijn van de Voice of America van een concert in Carnegie Hall op 29 november 1957 van een Thelonious Monk Quartet met John Coltrane (sax), Ahmed Abdul-Malik (b) en Shadow Wilson (d). Later uitgebracht als cd op Blue Note. Dit zijn zeldzame pareltjes. De opname van de soundtrack van Monk valt in dezelfde orde. Deze sessie van 27 juli 1959 is ook in de Nola Studio opgenomen. Op twee nummers 'Rhythm-a-ning' en 'Crepuscule with Nellie' speelt

[...vervolg in de rechterkolom](#)

Barney Wilen mee op tenorsax. Wilen was in die periode in Amerika om te spelen op het New Port Jazzfestival met pianiste Toshiko Akiyoshi en drummer Roy Haynes. Marcel Romano, die ook verantwoordelijk is voor de soundtrack van de film 'Ascenseur pour l'échafaud' van regisseur Louis Malle, gespeeld door een kwintet van Miles Davis met ook Barney Wilen, wilde heel graag dat Wilen op de beide sessies voor de soundtrack meespeelde. Oorspronkelijk sloot Romano een contract met Monk voor de soundtrack. Door persoonlijke omstandigheden van Monk was het twijfelachtig of hij zijn verplichtingen kon nakomen. Romano regelde met behulp van pianist Duke Jordan dat Art Blakey ook een soundtrack maakte. Door de twee soundtracks hadden Vadim en Romano ruim voldoende muziek voor de film. Bij de film zijn van beide soundtracks gedeeltes gebruikt. De soundtrack van Art Blakey and the Jazz Messengers is wel eerder volledig op cd uitgebracht op het label Fontana.

De opname van het Thelonious Monk Quartet is bijzonder genoeg. Er bestaan geen andere opnamen waarop Barney Wilen ook met Monk speelt. Bovendien zijn opnamen met het rhythmduo Sam Jones en Art Taylor ook zeldzaam. Ze spelen beiden alleen in 1959 mee op de Riverside-elpee 'Thelonious Monk Orchestra At Town Hall' waar Monk met een tentet speelt en op de Riverside-elpee '5 By Monk By 5' een kwintet met Thad Jones. Monk speelt ook in 1959, net als Barney Wilen, op het New Port Jazz Festival op 3 juli met Charlie Rouse, Sam Jones en Art Taylor. Opnamen hiervan zijn in 2008 verschenen op de cd 'Thelonious Monk Trio & Quartet Unissued Live At Newport 1958-59' op het label Gambit Records. In het najaar van 1959 hebben Sam Jones en Art Taylor het kwartet van Monk alweer verlaten. De dubbel-elpee wordt uitgebracht door het Franse label Sam Records/Saga in een oplage van tweeduizend stuks.

Op LP1: 1. Rhythm-a-Ning; 2. Crepuscule with Nellie; 3. Six in one (solo); 4. Well, you needn't; 5. Pannonica (solo); 6. Pannonica (solo); 7. Pannonica (Quartet); 8. Ba-Lue Bolivar Ba-Lues-Are; 9. Light blue; 10. We'll understand it better by and by.

Op LP2: 1. Rhythm-a-Ning; 2. Crepuscule with Nellie; 3. Pannonica; 4. Light blue; 5. Well, you needn't (unedited) 6. Light blue (Making Of).

Ben IJpma

DE GOUWE OUWE VAN...

Hessel Fluitman

JULES DEELDER

Deelder Draait, Deelder Draait Door, Deelder Blijft Draaien, Deelderhythm Sonic Scenery/Coast to Coast

Vier keer stelde Jules Deelder een verzameling samen met muziek van artiesten uit de jaren vijftig, zestig en zeventig: 'Deelder Draait', 'Deelder Draait Door', 'Deelder Blijft Draaien' en 'Deelderhythm'. Ja, als je alle vier de cd's achter elkaar draait, dan raak je aardig verzadigd van al die prachtige tracks die Deelder heel zorgvuldig uit zijn onmetelijke platenrijkdom heeft gekozen. Hij is (als enige) thuis in zijn verzameling en weet feilloos waar hij zijn mooie stukjes muziek kan vinden. Elke cd heeft veertien tot zeventien tracks. Het is ondoenlijk om die kleine zestig groepen te noemen. Het zijn lekker opgewonden stukken muziek, uit be- en hardbop. Toegankelijke jazz. Zoals bijvoorbeeld de swingende Red Norvo Big Band of het orkest van saxofonist Eddie 'Lockjaw' Davis. Zijn 'Wild rice' is een lekker 'uptight' stuk latinmuziek. Het langste stuk op deze cd's is het laatste van de vierde cd: 'Breakthrough' van het Cedar Walton/Hank Mobley Quintet uit 1972. Deelder heeft dit heel stijlvol omgedraaid: het Hank Mobley/Cedar Walton Quintet. Het aardige is dat de cd's echt het elpeegehoor hebben: niet zoveel hoog en de bassen naar behoren op sterkte. De bronvermelding is compleet: van elke gebruikte track wordt keurig aangegeven wie het geschreven heeft, van welke elpee deze getrokken is, wie er op meespeelt, wanneer en waar deze opgenomen werd en wat het label & nummer van die oorspronkelijke elpee is. Vind je een van deze vier cd's ergens, dan gewoon betalen en meenemen.

Deelder Draait; bekijk een video:
<http://bit.ly/2pbuJfb>

In de rubriek 'De Gouwe Ouwe van' zingt een medewerker van Jazzflits de lof over een speciale elpee, cd of dvd uit zijn of haar eigen collectie.

VARIA

Loet van der Lee geeft 10 juni een masterclass in Hoofddorp. (Foto: Willem Steenis)

Masterclasses trompet, trombone en gitaar in Hoofddorp

Op zaterdag 10 juni worden in Het Cultuurgebouw in Hoofddorp masterclasses gehouden voor trompet, trombone en gitaar.

Loet van der Lee verzorgt een masterclass trompet voor amateurs en semiprofs. Hij beantwoordt vragen als: 'hoe kun je het beste studeren en repeteren', 'hoe verbeter je het embouchure en het bereik'. **Bert Boeren** neemt de masterclass trombone voor zijn rekening. Een les voor musici van alle niveaus en leeftijden. Hij behandelt het improviseren aan de hand van elementen als timing, notenkeuze, frasering en sound. Tien gitaristen kunnen deelnemen aan de masterclass van **Eef Albers**. Hij staat stil bij jazz- en fusionsolo's, begeleiden, groove spelen, compositie en verschillende stijlen. Deze masterclass mondt uit in een slotuitvoering later op de dag. Trompettisten en trombonisten kunnen zich inschrijven tot de aanvang van de masterclass. Voor gitaristen geldt een selectieprocedure en een bijdrage van 15 euro. Inschrijven kan via info@meerjazz.nl met NAW-gegevens en telefoonnummer. Gitaristen moeten zich voor 5 mei aanmelden.

Beste straatbassist gezocht

Tijdens het komende Dutch Double Bass Festival in Den Haag worden de beste op straat spelende contrabassisten van Nederland aan het publiek voorgesteld. "We vragen iedereen vanaf nu extra op te letten. Zie je een goede bassist op straat? Maak even een filmpje of foto", aldus de organisatoren van het festival. Het festival vindt op 19, 20 en 21 mei plaats in De Electriciteitsfabriek te Den Haag. Het Dutch Double Bass Festival is het eerste brede muziekfestival rondom de contrabas. Zowel klassieke muziek, jazz als crossover zijn vertegenwoordigd in het programma. **Info:** <http://www.dbf.nl>

Jazzwerkplaats Den Bosch bestaat 25 jaar

De Jazzwerkplaats Den Bosch bestaat 25 jaar. Dat werd 8 april gevierd met een 'jazzyleum'. Een dag met workshops, een masterclass en diverse optredens in de Mengfabriek. Onder anderen saxofonist Rolf Delfos (met een Dollar Brand-workshop), trompettist Angelo Verploegen, saxofonist Paul van Kemenade en percussionist Martin Gorter verleenden hun medewerking. In 1992 nam Jeroen Doomernik het initiatief tot wat kort daarna officieel de Stichting Jazzwerkplaats is geworden. Bij de werkplaats kunnen instrumentalisten en vocalisten workshops volgen.

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzperiodiek voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Correctie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Tom Beetz, Reinier van Bevervoorde, Hessel Fluitman, Bart Hollebrandse, Roland Huguenin, Frank Huser, Hans Invernizzi, Peter J. Kortjen, Lex Lammen, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Roos Plaatsman en

Jorre Reynders. **Fotografie:** Tom Beetz, Joke Schot, Jean Schoubs. **Logo:** Het **JAZZFLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:**

Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Advertieren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren.

Adres(post): Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen.

Adres(e-mail): Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:**

JAZZFLITS behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Productie:** **JAZZFLITS** wordt geproduceerd door De Juiste Tekst (www.dejuistetekst.nl).

Vrijwaring: Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

JAZZ IN BEELD

OVERLEDEN

Bob Cunningham, eind maart/begin april 2017 (82)

Amerikaanse bassist; raakte bekend door zijn deelname aan het Dizzy Gillespie kwintet van 1961, werkte daarna met verscheidene anderen, tot hij in de jaren zeventig vast bij saxofonist/fluitist Yusef Lateef kwam. Schreef daarna muziek voor het theater.

Delmar Brown, 1 april 2017 (62)

Speelde voornamelijk keyboard met invloeden van overal. Werkte bij gitarist Pat Martino, bassist Jaco Pastorius en orkestleider Gil Evans

Arthur Blythe, 27 maart 2017 (76)

Amerikaanse altsaxofonist bleek niet de voortrekkersrol in de modernere stromingen te kunnen vervullen die men hem had toebedeeld. Nam in 1978 de lp 'In The Tradition' op voor een groot label: Columbia

Bob Erdos, 25 maart 2017 (86)

Geen muzikant, maar oprichter van Stomp Off Records, het Amerikaanse label waarop hij sinds 1980 430 platen uitbracht, alle in het traditionele genre.

Ekkehard Jost, 23 maart 2017 (79)

Duits baritonsaxofonist, maar maakte meer naam als theoreticus. Publiceerde in 1974 een studie over Free Jazz, ook in het Engels vertaald, en schreef verscheidene bijdragen over de jazz in Europa.

Buck Hill, 20 maart 2017 (90)

Amerikaanse tenorsaxofonist. Was aanvankelijk postbode in Washington DC, maakte vanaf 1978 een reeks platen voor Steeplechase, speelde vanaf 1981 op het North Sea Festival en trad hier op met Von Freeman en Teddy Edwards in Tenor Conclave met opnamen voor Timeless.

David Valentin, 8 maart 2017 (64)

Amerikaanse fluitist, beïnvloed door Herbie Mann en Hubert Laws. Begaf zich op het terrein van de 'smooth jazz' en fusion. Zijn platen verschenen op GRP, het label van David Grusin en Larry Rosen. (jjm)

DENISE KING

Zangeres Denise King komt uit Philadelphia. Ze leerde zichzelf zingen aan de hand van platen en optredens. Haar professionele loopbaan startte op haar dertigste, bij toeval, want het was nooit haar bedoeling om zangeres te worden. Ze is vooral actief in haar woonplaats. Op 5 april was King te gast in de Jazzclub Jacques Pelzer in Luik, met als begeleiders: Ivan Paduart (piano), Sal La Rocca (bas), Mimi Verderame (drums). **Jean Schoubs** was ter plekke en maakte de foto's op deze pagina.

Zangeres Somi. (Foto: Joke Schot)

Op zaterdag 8 april vond het festival Transition plaats. In de volgende Jazzflits doet Roland Huguenin hiervan verslag. Als voorproefje wat foto's die Joke Schot in Utrecht maakte.

Phronesis. (Foto: Joke Schot)

Saxofonist Branford Marsalis met zanger Kurt Elling. (Foto: Joke Schot)

Koffie. (Foto: Joke Schot)

Het Metropole Orkest met gitarist Reinier Baas en saxofonist Ben van Gelder. (Foto: Joke Schot)